

grænset Tidsrum, men skulde have Gyldighed for bestandig. Flertallet indenfor Udvalget har ikke ment at kunne strække sig saa vidt, og Forhandlingerne paa dette Omraade har da i det væsentlige drejet sig om, hvilket Tidsrum man skulde give som Gyldighedstid for Ekspropriationsbestemmelser, foretagne paa Brændselsnævnets Initiativ. Medens man fra een Side har ønsket at gøre denne Virketid forholdsvis kort, har man fra anden Side ønsket den ustrakt over et meget betydeligt Aaremaal, og som Udtryk for Kompromisset, som Generalnævner for disse forskellige Ønsker, foreslaar da Udvalget med Indenrigsministerens Tilslutning, at Tidsrummet for Ekspropriationsbestemmelsernes Gyldighed ikke maa overstige 5 Aar.

Jeg har hermed omtalt de væsentligste af de Ændringsforslag, som Udvalget har stillet. Ændringsforslag Nr. 3 er af ganske formel Art og tilsigter blot at undgaa Forveksling af, hvad det er for en Lov, der er Tale om i 2den Linie af § 3. — Endelig tilsigtes der ved Ændringsforslag Nr. 5 blot at give en Ejer eller Bruger af et Areal, paa hvilket der findes Brændselsmaterialer, og overfor hvem der er foretaget Ekspropriationsforretning, Lejlighed til, selv om han ikke har været til Stede ved Forretningen, alligevel under den paafølgende Taksationsforretning at blive repræsenteret ved en særlig sagskyndig. Det vilde han ikke kunne blive, naar Kravet derom allerede skulde fremsættes ved den Ekspropriationsforretning, ved hvilken han muligvis ikke var til Stede. Den højtærede Minister har ikke fundet Anledning til at modsætte sig denne Ændring, som derfor ogsaa fremtræder som stillet af Udvalget og tiltraadt af Ministeren. Jeg skal da tillade mig paa hele Udvalgets Vegne at anbefale de foreliggende Ændringsforslag til Vedtagelse.

Sluttelig ønsker jeg dog at henlede Opmærksomheden paa Bilagene Nr. 1 og 2. Jeg har allerede nævnt deres Indhold, hvad Tørvene angaar, men disse Bilag giver ogsaa ret interessante Oplysninger, hvad de andre Brændselsmidler, Staten har beskæftiget sig med i de sidste vanskelige Aar, angaar. Det vil af dem fremgaa, at man fra Statens Side mener at kunne forvente et Overskud af den saa omstridte Brunkulproduktion paa ca. 380 000 Kr. Det er naturligvis ikke noget stort Overskud, naar Hensyn tages til, hvilket Kvantum af Brunkul der er produceret i Statens Lejer. Det andrager ikke mindre end 160 000 Tons. Der er

altsaa et Overskud paa mellem 2 og 3 Kr. pr. Ton. Man vil kunne forstaa, at naar et saadant Overskud skulde tilvejebringes, vilde det kunne være fornødent for Staten i visse Tilfælde at tage en Pris for de Brunkul, Staten har produceret, der laa over den Pris, som Brunkul med tilsvarende Varmeevne kunde købes for fra private Brud. Som ærede Medlemmer af dette Ting sikkert erindrer, var denne Sag Genstand for Omtale her i Tinget, da vi havde den forrige Brændselslov til Behandling. Der er nu fra den højtærede Indenrigsministers Side i Udvalget gjort Rede for, hvorledes denne Overpris for Statsbrunkullene er fremkommet, og hvad der har begrundet den, i en Redegørelse, der indeholder en Række Skrivelser, som er udvekslede mellem de brændselsagkyndige og Indenrigsministeriet. Jeg skal ikke komme videre ind paa denne Redegørelse udover at pege paa Nødvendigheden af den Pris, der i hvert Fald er blevet krævet fra Statens Side, naar denne Produktion ikke skulde give Underskud. Det viser efter min Mening, at Statsdriften i dette Forhold ingenlunde har vist sig den private Drift overlegen.

Glædeligt er det at se, at der ikke kan forventes Tab ved Statens indenlandske Brændehandel. Det er saa meget glædeligere, som der rundt om i de Skove, hvor der for Statens Regning er tilvejebragt Brændsel, efter manges Formening ligger ikke helt smaa Oplag, som endnu ikke er gaaet ind i Fordelingen, og som ganske sikkert ikke har vundet i Brændselsværdi ved at henligge lang Tid, efter at Skövning har fundet Sted. Staten har ca. 11 000 Rummeter tilbage. Det er ikke noget meget stort Kvantum, men maaske den højtærede Minister vil kunne oplyse os om, om ikke en væsentlig Del af dette Kvantum endnu henligger i Skovene, uden at der er truffet Dispositioner med Hensyn til dets Anvendelse. Det maa forekomme underligt, i hvert Fald er det et Punkt, der efter min Mening vil kunne tiltrænge lidt Belysning, som jeg haaber, den højtærede Indenrigsminister ogsaa vil kunne give. Den Omstændighed, at der paa disse 11 000 Rummeter staar tilbage et Beløb af 65 000 Kr., medens de 97 000 Rummeter, der er solgte, har indbragt 820 000 Kr. af de 890 000 Kr., som det hele Kvantum paa 108 000 Rummeter Brænde staar Staten i, forekommer mig at gøre det underligt, at Nævnet alligevel for den Forstrækning, som Indenrigsministeriet har anvist gennem Na-